

عنوان مقاله:

آسیب های فضای مجازی در تعلیم و تربیت نوجوانان

محل انتشار:

اولین کنگره ملی توانمندسازی جامعه در حوزه علوم اجتماعی روانشناسی و علوم تربیتی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

محمدرضا فتحی - دانشجوی دکتری برنامه درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان

سیدابراهیم میرشاه جعفری - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوراسگان اصفهان

خلاصه مقاله:

هدف این پژوهش بررسی آسیب های فضای مجازی در تعلیم و تربیت نوجوانان می باشد. این پژوهش درصد پاسخگویی به این سوالات است که آیا فضای مجازی تاثیری بر تعلیم و تربیت نوجوانان دارد؟ آیا والدین نقشی در آسیب شناسی فضای مجازی دارند؟ آیا رفتار والدین و هنجارهای جامعه تاثیری بر افزایش یا کاهش آسیب فضای مجازی دارد؟ فضای مجازی نسل جدیدی از فضای روابط اجتماعی هستند که با این که عمر خیلی زیادی ندارند توانسته اند به خوبی در زندگی مردم وارد شوند مردم بسیاری در سنین مختلف و از گروه های اجتماعی متفاوت در فضای مجازی گرد هم آمده اند و از فاصله های بسیار دور در دنیای واقعی، از این طریق با هم ارتباط برقرار می کنند. امروزه روش های ارتباطی با دیگران از طریق اینترنت افزایش یافته است. یکی از کاربردهای اینترنت برقراری ارتباط اجتماعی با دیگران است. شاید عیب اصلی ارتباط های اینترنتی آن است که ارتباط در فضای مجازی اساسا بر متن استوار است و بنابراین از نشانه های بصری و شنیداری در تعامل های رو در رو بی بهره است. باید دقت داشته باشیم که با فرزندان خویش دوست باشیم آنقدر روابط صمیمانه داشته باشیم که بودن در کنار خانواده و در جمع بودن رابه انزوا و وقت کشی در فضای مجازی ترجیح دهد و به دنبال گسترش روابط خود با والدین و همسالان و محیط تربیتی و پیشرفت خویش باشد نه فرار از آنها و پناه به فضای مجازی. مهمترین درمان برای خلاصی از آسیب و بیماری ناشی از فضای مجازی عبارتند از رفتاردرمانی والدین، بینش درمانی، فرهنگ درمانی، آموزش درمانی. همچنان نقش والدین پر رنگ است اما متأسفانه والدین ما در جهتی مخالف اهداف تربیتی و مصلحت فرزندان خویش گام بر می دارند شیوه تربیتی و نگرش والدین خود یکی از فاکتورهای کشیده شدن نوجوانان به فضاهای مجازی می باشد

کلمات کلیدی:

آسیب شناسی، فضای مجازی، تعلیم و تربیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/475067>

